

**UCHWAŁA NR VII/41/2015
RADY POWIATU JELENIOGÓRSKIEGO**

z dnia 28 kwietnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANO] na działalność Starosty Jeleniogórskiego

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183 i 1195, z 2015 r. poz. 211) i art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 i 645, z 2014 r. poz. 379 i 1072) Rada Powiatu Jeleniogórskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Odstępuje się od rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANO] na działalność Starosty Jeleniogórskiego z uwagi na stwierdzenie załatwienia przedmiotu skargi przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 r. sygn. akt IV SAB/Wr 331/14.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Jeleniogórskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Jerzy Pokój

Uzasadnienie

Pismem złożonym drogą elektroniczną w dniu 07.04.2015 r. Pan ██████████ złożył do Rady Powiatu Jeleniogórskiego skargę na działalność Starosty Jeleniogórskiego, polegającą na „naruszeniu prawa człowieka do informacji” w przypadku konkretnej indywidualnej sprawy, w której Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu orzekł w dniu 12 lutego 2015 r. sygn. akt IV SAB/Wr 331/14. Ponadto skarżący wniósł o: 1) ustalenie kosztów prowadzenia tej sprawy przed WSA we Wrocławiu, 2) podjęcie działań w celu usunięcia naruszenia prawa i zapobiegania tym naruszeniom w przyszłości, 3) doprowadzenia do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec osób odpowiedzialnych za wskazywane naruszenia i zobowiązanie ich do pokrywania kosztów poniesionych w związku z tą sprawą. Określenie przedmiotu skargi jako „naruszenie prawa człowieka do informacji” wskazywałoby na złożenie skargi w interesie publicznym, ale żądanie podjęcia działań w celu usunięcia naruszenia prawa, co sprowadza się do wykonania cytowanego wyroku WSA we Wrocławiu, jest działaniem w sprawie indywidualnej w indywidualnym interesie strony tego postępowania S. B., której zgody na występowanie w tym charakterze skarżący nie przedłożył. W dalszym ciągu należy stwierdzić, co następuje. Jak wynika z powyższego, przedmiotem skargi Pana ██████████ jest beczynność Starosty Jeleniogórskiego w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej osobie fizycznej S. B. Zastanawia tylko fakt, że choć we wskazywanej przez skarżącego publikacji przedmiotowego wyroku WSA we Wrocławiu Starosta Jeleniogórski oznaczony jest jako „Starosta J.” to Pan ██████████ skargę kieruje wprost na Starostę Jeleniogórskiego. Zarówno więc przedmiotem skargi skierowanej do WSA we Wrocławiu przez S. B. jak i skargi do Rady Powiatu Jeleniogórskiego jest „beczynność Starosty J. w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej (...) S. B”. Rozpatrywanie przez WSA we Wrocławiu skargi w tej samej sprawie wyłącza tryb skargowy określony w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego. Rada nie może oceniać wyroku WSA i orzekać w sprawie już orzeczonej przez ten Sąd. Można tu posiłkowo przywołać przepis art. 234 pkt 2 Kpa zgodnie z którym, w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga pochodząca od innych osób stanowi materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu w tym postępowaniu, a nie w postępowaniu skargowym. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu wydał wyrok w dniu 12 lutego 2015 r., w którym uznał, że skarga S. B. była częściowo zasadna, a w części skargę oddalił oraz nałożył na organ określone obowiązki. WSA nie dopatrywał się też w działaniu Starosty rażącego naruszenia prawa. Do Starosty nie dotarł jeszcze wyrok prawomocny wraz z aktami sprawy, Starosta Jeleniogórski wyroku nie zaskarżył. Wyrok ten zostanie wykonany zgodnie z jego sentencją, po zwrocie akt sprawy skargowej wraz z wyrokiem prawomocnym. Jak wynika z informacji Starosty Jeleniogórskiego w celu zapobieżenia naruszeniom prawa w dostępie do informacji publicznej w przyszłości, wszyscy dyrektorzy wydziałów Starostwa zostali zapoznani z wyrokiem WSA we Wrocławiu z dnia 12.02.2015 r. i zobowiązani do przestrzegania przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej zgodnie ze wskazaniem sądu. Ponadto dyrektorzy zostaną zobowiązani do konsultowania z Wydziałem Organizacyjno – Prawnym Starostwa sposobu załatwiania każdego wniosku o udostępnienie informacji publicznej. W zakresie innych wniosków, działania Starosty są podejmowane w ramach przepisów prawa pracy. Trzeba zważyć, że WSA we Wrocławiu w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników nie dokonał żadnych zaleceń stwierdzając, że w sprawie nie wystąpiło rażące naruszenie prawa. W dalszym ciągu należy wskazać, że koszt tego postępowania sprowadził się do kosztów w wysokości 100zł i kosztów dojazdu do Wrocławia jednej osoby i mieści się w granicach dopuszczalnego ryzyka pracodawcy – art. 117 § 2 Kodeksu pracy. W związku z rozpatrzeniem przedmiotu skargi przez WSA we Wrocławiu należało odstąpić od rozpatrzenia tej skargi. W przypadku ponowienia skargi, której przedmiot będzie obejmował skargę już rozpatrzoną przez WSA, stanowisko zawarte w uchwale będzie podtrzymane bez osobnego zawiadomienia skarżącego – art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego.